

Arrest

nr. 86 040 van 22 augustus 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Poolse nationaliteit te zijn, op 18 mei 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 maart 2012 waarbij een einde wordt gesteld aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 juni 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE GREEF, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. VAN DE VELDE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster diende op 14 september 2009 een verklaring in van inschrijving. Op 12 oktober 2009 werd een E-kaart aan verzoekster toegekend. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 29 maart 2012 een beslissing houdende de beëindiging van het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de bestreden beslissing.

“Betrokkene diende een aanvraag in tot verklaring van inschrijving als werknemer/werkzoekende op 14.09.2009, en verkreeg de E-kaart op 12.10.2009. Overeenkomstig artikel 42bis(§1 van de wet van 15.12.1980 kan de minister of zijn gemachtigde controleren of aan de naleving van de

verblijfsvoorwaarden wordt voldaan. Dienst Vreemdelingenzaken werd door de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid ingelicht dat betrokkene financiële steun ontvangt van het OCMW. De situatie van betrokkene is dus geheel gewijzigd.

Uit bijkomend onderzoek blijkt dat betrokkene sinds 19.08.2011 niet meer is tewerkgesteld (zie raadpleging databank van de RSZ in het administratief dossier). Overeenkomstig artikel 42 bis § 2, 3° kon zij nog 6 maanden, vanaf de dag dat zij onvrijwillig werkloos is geworden, beschouwd worden als werknemer. Intussen zijn deze 6 maanden reeds ruimschoots overschreven en kan betrokkene niet meer worden beschouwd als werknemer artikel 42 bis § 2, 3° van de wet van 15-12-1980.

Voor zover zij heden werkzoekend zou zijn, moet worden vastgesteld dat zij niet aan de verblijfsvoorwaarden als werkzoekende voldoet, overeenkomstig artikel 40, §4, 1° van de wet van 15.12.1980. Immers, indien betrokkene een reële kans op tewerkstelling zou hebben binnen de Belgische arbeidsmarkt, mag worden verwacht dat betrokkene reeds aan de slag zou zijn geweest. Betrokkene kan daarom evenmin het verblijfsrecht als werkzoekende verder uitoefenen.

Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene beroep moet doen op financiële steun van het OCMW om in het levensonderhoud te voorzien. Betrokkene dient dus heden beschouwd te worden als beschikker van voldoende bestaansmiddelen, zonder economische activiteiten in België. Deze bestaansmiddelen worden echter ter beschikking gesteld door de Belgische overheid, wat uiteraard niet in overeenstemming is met de voorwaarden zoals opgenomen in art. 40, §4, eerste lid, 2° (wet 15.12.1980).

Aangezien betrokkene niet langer voldoet aan de eerder vermelde verblijfsvoorwaarden en een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel, wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht overeenkomstig artikel 42bis, §1 van de wet van 15.12.1980."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Schending van artikel 42 bis, §2, 2° van de Wet van 15/12/1 980. Verweerster miskent voormeld artikel om reden dat verzoekster op grond van voormeld artikel, haar verblijfsrecht behoudt omdat zij sinds haar verblijf in België, minstens één jaar ononderbroken gewerkt heeft bij één en dezelfde werkgever (stuk 5) en méér dan 1 jaar gewerkt heeft bij verschillende werkgevers (stukken 4 - 6), alvorens zij zich in een toestand van onvrijwillige werkloosheid bevond (stuk 8) en zich op het ogenblik dat verwerende partij voormelde beslissing tot intrekking van het verblijfsrecht nam, als werkzoekende was ingeschreven bij de bevoegde dienst voor Arbeidsbemiddeling (stuk 7). Voor zoveel als nodig, benadrukt verzoekster dat de Vreemdelingenwet noch het Vreemdelingenbesluit en in casu voormeld artikel, nergens voorschrijft waar de periode van 1 jaar tewerkstelling zich moet situeren voorafgaandelijk aan de intrekking van het verblijfsrecht. Bovendien moet vastgesteld worden dat verzoekster gedurende minstens één jaar ononderbroken is tewerkgesteld geweest, hoewel de Vreemdelingenwet noch het Vreemdelingenbesluit, en in casu voormeld artikel, nergens stipuleert dat deze periode ononderbroken dient te zijn. Verzoekster erkent dat zij sinds 09/05/2012 niet meer ingeschreven is bij voormelde dienst, doch wenst hier te benadrukken dat deze dienst haar heeft uitgeschreven om de eenvoudige reden dat zij op 09/05/2012 geen E-kaart meer kon voorleggen (stuk 7. De reden hiertoe was/is eenvoudig: op het ogenblik dat de kwestieuze beslissing van verwerende partij werd meegedeeld, weigerde de betrokken instantie de E-kaart aan verzoekster terug te geven. Louter bij gebreke aan deze E-kaart meende de bevoegde dienst voor Arbeidsbemiddeling verzoekster te moeten uitschrijven als werkzoekende. Echter, verzoekster benadrukt dat de Vreemdelingenwet noch het Vreemdelingenbesluit en in casu vermeld artikel, nergens voorschrijft op welk ogenblik dient vastgesteld te worden of er sprake is van een inschrijving als werkzoekende. In zoverre U van oordeel zou zijn dat verzoekster op heden dient ingeschreven te zijn bij de bevoegde dienst van Arbeidsbemiddeling, dient alzo vastgesteld te worden dat men het verzoekster de facto onmogelijk heeft gemaakt om zich op heden nog steeds ingeschreven te weten als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor Arbeidsbemiddeling, en het alzo verzoekster het op heden onmogelijk heeft gemaakt te kunnen voldoen aan artikel 42bis, § 2, 2° van de Wet van 15/12/1980. Zodat verwerende partij de rechten van verzoekster die zij vermag te ontfangen aan voormeld artikel, door haar de toegang tot die rechten de facto te ontfangen, geschonden heeft, temeer omdat uit de feiten blijkt dat verzoekster met zekerheid op heden nog steeds ingeschreven zou zijn als werkzoekende mocht men haar in het bezit gelaten hebben van de E - kaart. Dit om reden dat de bestreden beslissing de oorzaak is van het niet meer

bezitten van de E - kaart, hetgeen op zijn beurt de enige reden was om verzoekster uit te schrijven. Zodat de bestreden beslissing de oorzaak is van de uitschrijving als werkzoekende. Onverminderd het voorgaande, is verzoekster echter van mening dat de vaststelling van de inschrijving als werkzoekende, dient te gebeuren op het ogenblik dat verwerende partij meent te moeten beslissen het verblijfsrecht in te trekken. Bij gebreke aan wettelijke precisering ter zake, dient voormeld artikel in het voordeel van verzoekster die hieraan rechten ontleent of kan ontleen, geïnterpreteerd te worden. Zodat op het ogenblik dat verwerende partij de bestreden beslissing nam, verzoekster wel aan de voorwaarde van artikel 42 bis §2 van de Wet van 15/12/1980, te weten de inschrijving als werkzoekende, voldeed. Zodat verwerende partij de rechten van verzoekster die zij vermag te ontleen aan voormeld artikel, geschonden heeft.”

2.2. Artikel 42bis, §2 van de vreemdelingenwet luidt:

“§ 2. Een burger van de Unie behoudt evenwel het verblijfsrecht zoals voorzien in artikel 40, § 4, eerste lid 1 in de volgende gevallen.

1° hij is als gevolg van ziekte of ongeval tijdelijk arbeidsongeschikt;

2° hij bevindt zich, na ten minste één jaar te hebben gewerkt in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling ingeschreven;

3° hij bevindt zich in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid na afloop van een tijdelijke arbeidsovereenkomst van minder dan één jaar of hij is in de eerste twaalf maanden onvrijwillig werkloos geworden en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening ingeschreven. In dit geval blijft het statuut van werknemer ten minste zes maanden behouden.”

In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk aangegeven dat de periode van zes maanden, zoals bepaald in artikel 42bis, §2, 3° van de vreemdelingenwet, inmiddels is verstreken zodat verzoekster niet meer als werknemer kan worden beschouwd.

In zoverre verzoekster betoogt dat zij sedert 9 mei 2012 geen E-kaart meer kon voorleggen, ziet de Raad niet in welke invloed dit heeft op de rechtsgeldigheid van een beslissing die op 29 maart 2012 werd getroffen.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat:

- verzoekster op 14 september 2009 een aanvraag heeft ingediend als werknemer/werkzoekende, en op 12.10.2009 een E-kaart verkreeg;
- uit de Dimona-aangifte blijkt dat verzoekster niet langer dan één jaar heeft gewerkt (marginale tewerkstelling);
- verzoekster sedert 1 augustus 2011 steun ontvangt van het OCMW (leefloon);
- verzoekster verder geen enkele poging heeft ondernomen om tewerkgesteld te worden.

Op basis van deze gegevens heeft de gemachtigde van de staatssecretaris niet op kennelijk onredelijke wijze besloten tot beëindiging van het verblijfsrecht van verzoekster, overeenkomstig artikel 42bis §1 van de vreemdelingenwet dat als volgt luidt:

“§ 1. Er kan een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie door de minister of zijn gemachtigde indien hij niet meer voldoet aan de in artikel 40, § 4, en de in artikel 40bis, § 4, tweede lid, bedoelde voorwaarden of voor de in artikel 40, § 4, eerste lid 2° en 3°, bedoelde gevallen, indien hij een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.”

Aangezien verzoekster slechts was tewerkgesteld tot 19 augustus 2011, kan zij niet meer als werknemer beschouwd worden en voldoet zij niet meer aan de verblijfsvoorwaarden voor werknemers. De gemachtigde van de staatssecretaris heeft nagegaan of verzoekster voldoet aan de voorwaarden van artikel 42bis, §2, 3° op basis waarvan zij gedurende zes maanden als werknemer wordt beschouwd. Deze zes maanden zijn overschreden. Verzoeksters slaagt er niet in om aan te tonen dat de bestreden beslissing is genomen met miskenning van artikel 42bis §2, 2° van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig augustus tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MILOJKOWIC